

קאליגראפייט טנגוואר:

כמו מערכות כתב רבות אחרות, הטנגוואר מתאימה לסגנונות קאליגראפיים רבים. למעשה, הטנגוואר מאפשרת חופש קאליגראפי רב יותר, מאחר ורוב האותיות מכילות רק שני אלמנטים משתנים: קו וקשת. בשני האלמנטים הללו הכותב יכול להשתמש בכל סגנון קאליגראפי שעולה בדעתו. ביצירותיו של ג'.ר.ר. טולקין ניתן להבחין בכמה סגנונות שונים, אותם נציג כאן.

העקרונות הבסיסיים לקאליגראפייט הטנגוואר זהים לאלו שבקאליגראפייט האלפבית הלאטיני. אם ברצונכם ללמוד עוד על קאליגראפיה, תוכלו למצוא ספרים טובים בחנויות. כאן נביא את סיכום היסודות:

- מראה הקאליגראפיה תלוי בעיקר בשילוב וניגוד בין קווים דקים ורחבים. להשיג תוצאה זו, עדיף לכתוב בעט בעלת חוד רחב. ישנם עטים נובעים, שיהיו טובים לצורך זה.
- דיו או צבעי-מים יתרמו לכתובה שוטפת.
- בזמן לחיצת העט מול הנייר, צריך להחזיק אותו בזווית קבועה, בדרך-כלל בסביבות 45 מעלות, לקבלת תוצאה קאליגראפית. הזווית משתנה עם כל סגנון ויש לנסות על מנת להתרשם מהתוצאה.

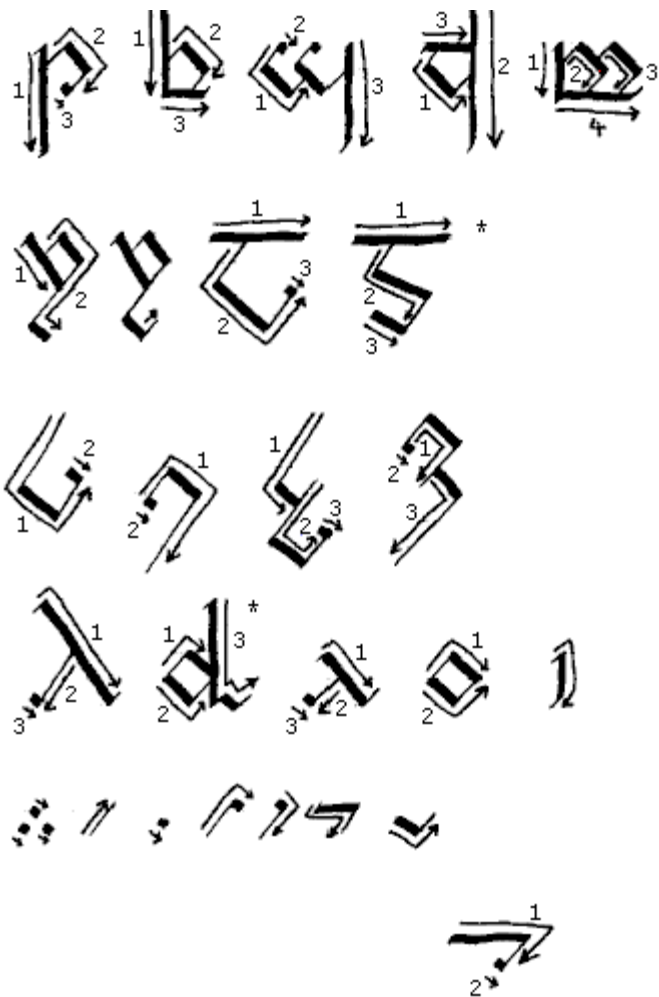

בטבלאות להלן, החצים הממוספרים מציגים את הסדר והכיוון של סרטוט הקווים בכל אות טנגוואר.

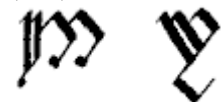
סגנון כתב-הספר הרשמי:

טבלת הטנגוואר שבנספח ה' מציגה את הטנגוואר הפיאנוריאני, שמובא בצורה של כתב-ספר רשמי. זה הסגנון הקאליגראפי הנפוץ ביותר. קיימות דוגמאות רבות: טבלת הטנגוואר, תעתיק הפואמה 'נאמאריה', ברכות הטנגוואר של ברוגאן (-the Brogan Tengwa greetings), מ'המכתבים', סו לותיאן (So Lúthien) ועוד.

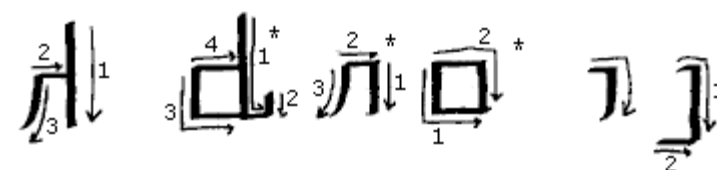
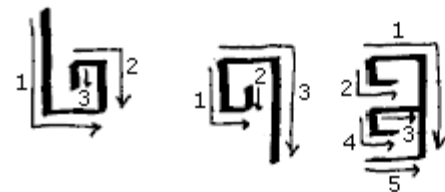
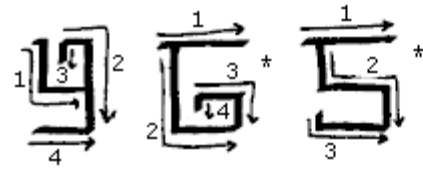
ב'נאמאריה', הכותרת כתובה בסגנון המחודד עם קווים כפולים, אבל הטקסט עצמו כתוב בכתב-הספר הרשמי. כך גם עם 'מכתב המלך', גרסה 'I' – שם נעשה שימוש בסגנון המחודד להדגשת הטקסט, ולא בכתב-הספר.

סגנון כתובת הטבעת:

הכתב הזורם והנאה הזה מופיע בכתובת הטבעת, כפי שהובאה בפרק 'צללי העבר' בכרך א'. סגנון זה הוא גירסה מחוברת של כתב-הספר הרשמי, ודומה במקצת לסגנון האיטלקי Cancellaresca. כאן הוא יכתב בעט קאליגראפית, אבל ניתן גם לכתבו בעט-ציפורן – במיוחד את הטשטאר (סימני ההגאים). כאמור, אם ברשותכם עט קאליגראפית, זווית העט צריכה להיות בערך 45° . האותיות המסומנות בכוכבית (*) אינן מבוססות.

ישנם טשטאר בדוגמא המקורית, אבל לא ניתן לוודא אותם.

סגנון כתב-השירה המקושט:

הכתב מובא באתר ב'דוגמא לכתב אלבי' III. בהערותיו לאיור 48 ב'תמונות', מכנה כריסטופר טולקין סגנון זה בשם 'כתב-שירה מקושט', אבל לא ידוע אם אביו השתמש במינוח זה. אפשר לומר שסגנון זה הוא גרסה מקושטת של כתב-הספר הרשמי, כתוב בעט-ציפורן, ולכן לא יובא כאן.

***

אלה אם כן הסגנונות הקאליגראפיים בהם השתמש טולקין. מובן שאין הדבר מונע מכם להמציא סגנונות חדשים משלכם: בל נשכח שאומנות הקאליגראפיה היא הראשונה והחשובה ביותר ליצירתיות באותיות!